

[Justitsministeren.]

5 Aar, nemlig til Udløbet af Finansaaret 1934—35. Jeg udtalte ved dens Forelæggelse, at man havde Lov til at haabe paa, at de økonomiske Forhold til den Tid maatte have bedret sig saaledes for Færøernes Amtsrepartitionsfond, at det ikke skulde være nødvendigt yderligere at forlænge denne Lov, men jeg tilføjede ogsaa, at det desværre nok alligevel blev nødvendigt at forlænge Loven, naar dens Gyldighed en Gang udløb.

Efter Lovforslagets Behandling i et Udvalg i Folketinget blev imidlertid Lovens Gyldighed begrænset til 3 Aar, det vil sige til 31. Marts 1933. Dette skete bl. a. under Hensyn til, at Justitsministeriet agtede at nedsætte et Udvalg eller en Kommission til at overveje hele Spørgsmaalet om at faa en mere rationel Ordning af de færøske Skatteforhold, idet det var Tanken, at hvis man ikke i Løbet af de 3 Aar naaede til at finde andre og bedre Veje til at skaffe Færøerne de Indtægter, som de ikke kan undvære, kunde Loven forlænges for 2 Aar eller saa længe, det nu ansaas for nødvendigt.

Med det nævnte Udvalg om de færøske Finansforhold er det imidlertid gaaet saaledes, at Justitsministeriet i Lagtingets ordentlige Samling i 1930 anmodede Tinget om at vælge 3 Medlemmer til et Udvalg, der skulde overveje og stille Forslag angaaende færøske Skatteforhold og saadanne andre finansielle Spørgsmaal, som i snævrere Forstand slutter sig hertil. Det var Mening, at Udvalget skulde bestaa af Amtmanden over Færøerne som Formand, 2 Rigsdagsmænd, 3 af Lagtinget valgte Medlemmer samt 1 Repræsentant for Finansministeriet og 1 for Justitsministeriet. I Lagtinget opnaaedes der ikke Enighed om Spørgsmaalet, idet Sambandspartiet ikke kunde slutte sig til Tanken om et Udvalg, og Selvstyrepatriet ønskede Udvalget sammensat af 5 Medlemmer, valgte af Tinget, og 5, valgte af Justitsministeriet.

Regeringen opgav derefter Tanken om et saadant Udvalg og forelagde i Lagtingets ordentlige Samling i 1931 Tinget en Plan til Ordning af Færøernes Forhold i økonomisk Henseende i de kommende 10 Aar.

Lagtinget kunde ikke slutte sig til Planen som Helhed, og denne blev igen i Samlingen 1932 forelagt Lagtinget. Dette naaede imidlertid ikke at færdigbehandle Planen, hvori et meget væsentligt Led netop er en ny Ordning af Indførselsafgifterne, og det blev derfor vedtaget at nedsætte et Udvalg af Tinget, der skal overveje Planen og de Sager, der hører sammen med denne, i Tiden mellem Samlingen i 1932 og Samlingen i 1933.

Da Overvejelserne vedrørende de færøske Kassers og herunder navnlig Amtsrepartitionsfondens økonomiske Forhold herefter ikke vil kunne bringes til Afslutning, forinden Gyldigheden af Loven af 8. Marts 1930 ophører, har Lagtinget foreslaaet, at Gyldigheden af denne Lov forlænges et Aar til, det vil sige for Finansaaret 1933—34 med.

Forlængelsen er altsaa alene Udtryk for, at Forhandlingerne om den kommende Tids Ordning af de færøske Skatteforhold ikke har kunnet naa at blive ført til Ende i Løbet af de 3 Aar, der var Forudsætningen, og det falder derfor fuldstændig i Traad med det under Forhandlingerne i 1930 udtalte, naar Lovens Gyldighed foreslaas forlænget midlertidigt, indtil der kommer en anden Ordning.

Ved Lov af 23. Marts 1932 blev det ved Loven af 8. Marts 1930 indførte Paabud om Anvendelse af Halvdelen af Amtsrepartitionsfondens Andel af de indkomne Afgiftsbeløb til ekstraordinær Afskrivning paa Fondens Obligationsgæld ophævet for Finansaarene 1931—32 og 1932—33.

Denne Ændring blev foretaget, fordi det under Hensyn til de daarlige økonomiske Forhold paa Færøerne maatte befrygtes, at saavel de kommunale som de amtskommunale Indtægtskilder vilde svigte i disse Finansaar, saaledes at der vilde blive utilstrækkelige Midler til Dækning af Amtsrepartitionsfondens løbende Udgifter. Da der ikke har fundet nogen Forbedring Sted af de økonomiske Forhold paa Færøerne, og dette Forhold saaledes ogsaa gør sig gældende for Finansaaret 1933—34, foreslaas det nævnte Paabud ogsaa ophævet for dette Finansaar.

Jeg har her sagligt gjort Rede for hele denne Sags noget kringelvorne Forløb. Jeg haaber, at det ikke vil møde nogen Modstand i det høje Ting at forlænge den gældende Retstilstand et Aar, for at man kan faa Frist til yderligere Bestræbelser for at afløse den med en anden og bedre.

Formanden: Eksemplarer af de fremsatte Lovforslag vil blive omdelt.

Den første Sag paa Dagsordenen var:

Anden Behandling af Forslag til Lov om Afgiftsfrihed for Udstedelse af Internationale Lastelinie-Certifikater.

(Første Behandling findes i Tidenden Sp. 555).

Der var ikke stillet Ændringsforslag.